

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

61. Quod Deus statuerit, noli reprobare, neque unquam male acceperis. Quid quid doloris immittit, aut molestiae, ejus honori fit, & bono tuo. Potius exulta de illius gloria, & pro beneficio gratias habe.

62. Amare Deum naturâ suâ infinita est sanctitas: facere, ut ametur ab hominibus, virtus heroica: cùm actu amaverint beatitudo invisibilis.

63. Opera Christi sunt meriti infiniti, quia procedunt à Persona Divina; actiones quoque, quæ tribus Personis æquales sunt, pollent sanctitate infinita. Hæ sunt, quæ procedunt ab omnipotentia Divina, & licet non possunt dici mereri aliquid, cùm non habeant Superiorem, à quo præminentur, dignissimum tamen est, ut quod facit Creator, creatura non improbe, gnara illum sapientissimè operari.

64. Habet merita infinita Redemptor tuus: habet Sanctitatem infinitam Crea- tor tuus: ut quid moraris te subdere, & in omnem nutum offerre? En trias sanctissima submittit tibi molestiam hanc cum infinita Sanctitate, recipe illam saltēm cum

cum aliqua virtute. Omnes tres Deitatis Personæ deferunt eam tibi cum amore, tu recipe cum patientia; submittunt bono tuo, tu nè rejice in damnum tuum.

65. *Omnis Dei actio est sanctitas infinita, charitas, & complacentia infinita; gratulemur, si de nostris impensis lætari vult Deus, & (si dicere licet) de laboribus nostris festum agere.*

66. *Aequè sancta est actio, quâ tibi Deus immittit, unde crucieris, quâm fuerit Christum mori pro te. Reverere opera Dei, digna patientiâ tuâ, & amore immittentis.*

67. *Opus est infinitæ Sanctitatis, si te dignatur Deus afflictione aliqua; quam licet forsitan non merueris, meretur tamen Deus tam sanctus tam amans, ut eam feras patienter.*

68. *In excellentiam Divinitatis redundat, ut quidquid agit, sui amore agat. Si ergo veraciter diligis, exulta Deum se amare, immittendo tibi afflictionem aliquam. Pluris tibi esse debet. Amor Creatoris, quâm dolor creaturæ; istum se amando lætari, quâm te patiendo dolere.*

69. Plùs gloriæ & complacentiæ sibi ipsi Deus tribuit, cùm te ægrum lecto affigit ad cætera inhabilem, quàm illi dent omnes Angeli & Sancti in cælo, & daturi sunt per omnem æternitatem: jungere Deo, & glorifica illum tolerando quæ jubet. Quod si insuper gratias referas, plùs agis, quàm si egisses quàm plurima.

70. Noli nimium angi, si vacare nequeas sacerimæ quieti, aut quæ zelosè deperis, virtutum operibus; potius Deo congaude, quòd ipse, reddendo te inhabilem, opus præstet eximum magis, quàm tu præstiteris rigore, etiam in ævum duraturo. Hoc gaudio mitigabis dolores tuos, & supplebis asperitatem cupidam parimerito, & operis dignitate.

DECAS VIII.

71. Nullum pondus fallacius, quàm pro speritatis: nulla fallibilior mensura, quàm gaudii. Quantum decipimur licitando, mercando! Vis Regulam, certamquere rum omnium amussem? Voluntas Dei est huic si commensures singula, etiam distorta rectificas & plaudis in adversis. Edelissimè pateris, si pati libuerit. Desere-